

Høringsinnspill

Forvaltningsordningen

Norges studentidrettsforbund (NSI) takker for muligheten til å gi innspill til ny forvaltningsordning i norsk idrett. Ønsker dere mer informasjon og/eller utdypelse av våre innspill er det bare å ta kontakt.

Innhold

Innledning.....	1
Begrepsbruk og definisjoner.....	2
Innspill til generelle premisser	4
Innspill til modellforslagene	7
Innspill til prosessen	12
Avsluttende refleksjoner	14

Innledning

Forvaltningsordningen i norsk idrett har vært gjenstand for diskusjon i lang tid. Under behandlingen av saken på Idrettstinget i 2015 var Idrettsstyret tydelige på at de økonomiske fordelingene ikke skal være grunnlag for å fremtvinge samarbeid, sammenslåing eller oppsplitting. Arbeidsgruppen som ble nedsatt i 2021 jobbet videre med *organisatorisk nøytralitet*, men basert på høringsinnspillene i saken ble dette begrepet erstattet av *robuste særforbund*. Definisjonen som ble vedtatt på Idrettstinget i 2023 ivaretar likevel prinsippene som ble fremmet i 2015.

Dette ser vi på som en styrke i den langvarige prosessen som har vært frem til i dag, og vi stiller oss positive til at vi nå nærmer oss en endelig beslutning og avgjørelse i saken om ny forvaltningsmodell. Likevel har vi innspill til tidslinjen på nåværende landingsprosess, noe vi kommer tilbake til avslutningsvis i vårt høringsinnspill.

Forvaltningsordningen tar for seg fordelingen av post 2 og 3 midler. Målet med disse postene er tydelig beskrevet:

- Post 2 midlene er en grunnstøtte for særforbund for å sette særforbundet i stand til å løse sine pålagte oppgaver på en hensiktsmessig måte. KUD skriver at disse midlene skal gjøre særforbundet i stand til å ivareta sine medlemmer og bidra til å sikre mangfold i aktivitetstilbud.
- Post 3 midlene skal sikre at en andel går direkte til aktivitetstiltak for barn, ungdom og breddeidrett – her rekruttering, med en spisset tildeling basert på tilbudet for barn og ungdom, rammebetingelser for idrettslagene og for gjennomføring av kompetansehevende tiltak.

Post 2 og 3 skal med andre ord løse to ulike ting, og må derfor vektes på ulike måter. Post 2 er et grunntilskudd som særforbundet selv må

gis et handlingsrom til å vurdere bruken av, mens post 3 er et aktivitetsøkende tilskudd som både skal stimulere til økt satsning mot gitte mål og parameter - samtidig som det skal belønne/være et incentiv som belønner de som gjør det bra på de samme målene og parameterne. Det er avgjørende at en ny forvaltningsmodell bygger på de målene som ligger i post 2 og post 3, hvor det kan svares tydelig opp både forventninger og forpliktelser.

Begrepsbruk og definisjoner

I høringsdokumentene benyttes det flere ulike begreper, og det er viktig at vi har samme forståelse av disse begrepene for å sikre at vi snakker om det samme. Her opplever vi at det er noen uklarheter som vi oppfordrer Idrettsstyret til å tydeliggjøre i videre behandling.

1. Robuste særforbund

Begrepet er vel definert i høringsutkastet: «*Robuste særforbund kan ivareta kjerneoppgaver og utvikling, imøtekomme samfunnsoppdraget, ha gode systemer og er organisert på en måte som gjør at de har riktig kompetanse og nok kapasitet til å håndtere krav og forventninger fra organisasjonen og omverdenen*». Vi stiller oss derfor noe undrende til beskrivelsene i både sakspapirene til Idrettstinget 2023 og i høringsdokumentet om ny forvaltningsordning. Vi opplever at det ved flere anledninger er en vektet beskrivelse av argumenter, hvor det blant annet står at «*forvaltningsordningene bør innrettes på en måte som gjør at det er gunstig for særforbund å organiseres i robuste enheter*». Robuste særforbund og robuste enheter mener vi er to helt forskjellige vurderinger, hvor valgt organisasjonsform kan anses som et virkemiddel hvor organisering og struktur tilpasses det grunnleggende formålet til en organisasjon for å kunne best mulig levere på sine ambisjoner.

2. Fremtidsrettet

Å fokusere på fremtid går igjen i flere av de overordnede prinsippene til ny forvaltningsordning:

- Nye fremtidige idretter
- Norsk idretts behov for fremtiden

Skal en være fremtidsrettet må en unngå beslutningsfellen ved å opprettholde noe som ikke er i henhold til mål og visjon for fremtiden med bakgrunn i at det «alltid har vært sånn». Det betyr at en må våge å endre kurs, og en må være tydelige på hvem som skal definere fremtidige behov. Norsk idrett er en demokratisk medlemsorientert organisasjon hvor det er medlemmene som bør definere disse behovene. Vi i overliggende organisasjonsledd har ikke et eksistensgrunnlag i idrettsorganisasjonen dersom vi glemmer dette perspektivet.

3. Forenkling og forutsigbarhet

Et av begrepene som benyttes jevnlig gjennom høringsdokumentet er *forenkling*. Vi har utfordringer med å finne et godt svar på hvem dette skal gjelde for. Forenkling for hvem? Vi opplever at dagens forvaltningsordning er relativt enkel å forstå, og den er relativt forutsigbar. Basert på dagens prinsipper for tildeling kan vi estimere i desember hva vi kommer til å få tildelt i både post 2 og post 3 midler året etter. Dette har vi gjort i alle år og vi har alltid truffet godt.

Det er ingen av modellene, slik vi leser det, som skaper en forenkling i det administrative arbeidet for oss i særforbund. Betyr det at et at målene med ny forvaltningsordning er å forenkle arbeidet hos NIF? Vi ønsker at Idrettsstyret tydeliggjør hva som legges i begrepene forenkling og forutsigbarhet for oss som særforbund.

I flere av momentene i foreslåtte modeller opplever vi videre at forenkling skal trumfe og overstyre fokus på kvalitet, effekt og mål – spesielt gjelder dette for forslag til endring i post 3. Dette stiller vi spørsmålsteget ved, noe som også vil gjenspeiles i våre kommentarer til foreslåtte modeller.

4. Felles mål

Forankring i organisasjonens felles mål er avgjørende for at forvaltningsmodellen skal ha legitimitet og være et overordnet virkemiddel for å nå de målene vi som organisasjon jobber mot. Det henvises ved flere anledninger til forankring i Idretten vil, og vi stiller spørsmålsteget til å vurdere valg av modell på en relativt kortvarig plan. Dersom det med felles mål og forankring i Idretten vil refereres til overordnet visjon og hva norsk idrett skal være, så støtter vi dette - så frem til at det ikke skal etterstribes å speile mål og prioriteringer som er gjeldende frem til planenes sluttdato. Forvaltningsmodellen handler om fordeling av post 2 og 3 midler, hvor et grunntilskudd over post 2 bør tildeles uavhengig av tidsbestemte mål. Her bør det henvises til overordnet formål, eksistensgrunnlag og de grunnleggende pilarene vi skal jobbe på og med.

Innspill til generelle premisser

Det er foreslått flere generelle premisser uavhengig av modell. Det som et utgangspunkt kan være en god retning å gå for å gjøre vurderingen av de konkrete prinsippene i ulike modeller tydeligere. Vi har følgende innspill til de foreslåtte, generell premissette i høringsdokumentet:

1. Strukturpott

Å sette av midler i en egen pott som tar utgangspunkt i strukturelle vurderinger er vi i utgangspunktet kritiske til. Det kommer frem i høringsdokumentet at denne potten skal:

- Støtte nye idretter
- Støtte forbund som slår seg sammen
- Støtte forbund som har falt under minstegrenser

Det argumenteres for at dette vil støtte opp prinsippet om robuste særforbund, og igjen begynner man å blande begreper og bomme på overordnet mål slik vi tolker det. Å støtte opp om

nye idretter er positivt, men dette bør ivaretas i en grunntildeling og være opp til særforbundet å prioritere ressurser til dersom de skal arbeide etter fremtidige behov og ønsker i egen medlemsmasse. Etablering av nye idretter er en kontinuerlig og dynamisk utviklingsprosess som vi mener ligger som en grunnleggende forventning og forpliktelse til et særforbund i norsk idrett.

Videre foreslås det at en strukturpott skal støtte særforbund som slår seg sammen, hvor vi igjen kommer inn på vekting av argumentasjonsgrunnlag og grunnleggende prinsipper i høringsdokumentet. Robuste enheter blir igjen aktuelt, og som tidligere beskrevet anser ikke vi det som en relevant del av definisjonen av robuste særforbund.

Til slutt skal en tiltenkt strukturpott støtte særforbund som faller under en minstegrense. Her er det to utfordringer. For det første må en ny forvaltningsmodell bygges opp solidarisk slik at det er mulig å drifte mindre forbund, og dette må ivaretas i en grunnmodell – ikke en ekstratildeling. For det andre blir det en motsetning i mål og virkemidler dersom vi nå vedtar en forvaltningsmodell som skal bevare asken heller enn å bevare ilden. Det vil være idretter som ikke er like relevante og like fremtidsaktuelle som de er/har vært. Å legge opp til en strukturpott som skal sikre at de som ikke har et attraktivt aktivitetstilbud skal beholde sin tildeling blir ut ifra målsettingene feil tilnærming.

2. Aktivitetstilskudd basert på 3-årig gjennomsnitt

Vi forstår vurderingen som er gjort her, men vi er usikre på om dette er utelukkende positivt. Med utgangspunkt i at det er satt klare føringer for at en ny forvaltningsmodell skal sikte mot fremtid og vekst vil en slik tilnærming føre til at en potensiell stor, positiv utvikling hemmes. Her er det sentralt å gå tilbake til grunnfilosofien; skal forvaltningsmodellen bygges på et

prinsipp på å ivareta og rigge seg for tap av medlemmer eller mot fremtid og vekst?

3. Avvikling av utviklingsorientert ungdomsidrett

Det står i høringsdokumentet at målet med å avvikle denne potten er å forenkle forvaltningsordningene. Igjen spør vi, for hvem? Vi støtter argumentet om at det ikke er noen øremerking i tilskuddet som tilsier at dette skal være en egen kategori, og er positive til at denne avvikles på bakgrunn av dette.

4. Vekting av ungdom fra 7-8

Som en forlengelse av punkt 3 forstår vi ikke argumentasjonsgrunnlaget for hvorfor dette er riktig endring. Argumentet for avvikling er at dette ikke er en øremerking som tilsier at midlene skal benyttes særskilt til utviklingsorientert ungdomsidrett. Hva er da årsaken til at vektingen av ungdom må endres når denne potten flyttes over til noe annet? Vi mener at vektingen av ungdom bør forbli slik den er i dag, og at midlene legges til i den totale potten for aktivitetstilskudd.

5. Avvikling av aktivitetsutvikling

I høringsdokumentet står det at anbefalingen er på et prinsipielt grunnlag, fordi fordelingsnøkkelen gir svært lite forutsigbarhet og at aktivitetsutvikling uansett belønnes gjennom aktivitetsomfang på post 3. Vi stiller oss ikke bak denne argumentasjonen. Ved å fjerne det eneste eksplisitte tildelingskriteriet for fremtid, vekst og utvikling så mener vi at det prinsipielle grunnlaget det henvises til ikke er sett opp mot målene med en ny forvaltningsmodell. Om ny modell skal ha incentiver for vekst, støtte opp om utvikling og stimulere til mer aktivitet så vil ikke dette gjenspeiles i dette forslaget.

Likevel kan denne endringen sees i sammenheng med forslaget om gjennomsnittsberegning på aktivitetsutvikling/tilskudd. Dersom det vedtas å endre utregningen av aktivitetstilskudd basert på et 3-årig gjennomsnitt bør aktivitetsutvikling stå

uendret. Dersom det vedtas å beholde dagens modell på aktivitetstilskudd som går fra år til år, kan aktivitetsutvikling utgå og potten kan legges til i total pott for tildeling av aktivitetstilskudd.

Å beholde integreringstilskudd er vi positive til, og endring av en score på kvalitet og implementering stiller vi oss bak. Her bør det i tillegg sees på gjennomføring av og modell for hvordan de subjektive vurderingene på kvalitet og implementering gjennomføres – spesielt med utgangspunkt i prinsippene om forenkling og forutsigbarhet.

Innspill til modellforslagene

For å svare opp på høringens ønske om å gi innspill på styrker og svakheter ved de ulike tilnærmingene og modellene har vi valgt å lage en oppsummerende tabell til hver modell. Her vil både post 2 og post 3 svares ut samlet. Til slutt har vi laget en modell X, som er vårt forslag til en ny modell basert på våre innspill.

Modell 1a	
Styrker	Svakheter
<ul style="list-style-type: none">• I tråd med overordnet mål• Fokuserer på medlemmer, som er i tråd med SF sitt eksistensgrunnlag og formål• Vekst og utvikling belønnes• Trappetrinnsmodell økt fleksibilitet og ivaretar solidaritetsprinsippet	<ul style="list-style-type: none">• Aktivitet må ligge i en lokal organisasjon, her klubb. Det krever at noen må følger opp disse organisasjonsleddene, og dette sikres ikke• Å gå for kurstimer heller enn deltakertimer er forenkling over kvalitet og effekt

Modell 1b	
Styrker	Svakheter
<ul style="list-style-type: none">• I tråd med overordnet mål• Fokuserer på medlemmer, som er i tråd med SF sitt eksistensgrunnlag og formål• Vekst og utvikling belønnes Trappetrinnsmodell økt fleksibilitet og ivaretar solidaritetsprinsippet• Tar hensyn til at det er et lokalt organisasjonsledd som må ivareta aktiviteten	<ul style="list-style-type: none">• Å gå for kurstimer heller enn deltakertimer er forenkling over kvalitet og effekt

Modell 2a	
Styrker	Svakheter
<ul style="list-style-type: none">• Dette er en positiv modell om målet er sammenslåing og internasjonal aktivitet/antall	<ul style="list-style-type: none">• Modellen har fokus på organisering og samling av særforbund uten å ta hensyn til aktivitet og fremtid• Mer verdi å drive internasjonal idrett / toppidrett enn nasjonal aktivitet og breddeidrett• Post 3 blir vurdert helt utenfor dagens rammer og mål

Modell 2b	
Styrker	Svakheter
<ul style="list-style-type: none">• Dette er en positiv modell for de minste særforbundene	<ul style="list-style-type: none">• Det bruker argument om robust opp mot "å beholde", når målet med prosessen og ny forvaltningsmodell er å tenke fremtid og nye behov• Modellen fokuserer på organisering og struktur heller enn formål, hvem man er til for og hva et særforbund skal løse helt grunnleggende• Bygger på at det er viktigere med internasjonal tilknytning enn medlemmenes / nasjonal forvaltning og utvikling• Toppidrett blir vektet viktigere enn breddeidrett

Modell 3	
Styrker	Svakheter
<ul style="list-style-type: none">• Hensyntar ikke organisering• Gir små særforbund en bedre grunnfinansiering	<ul style="list-style-type: none">• Modellen treffer i liten grad på overordnede mål• Modellen sikrer i liten grad robuste særforbund med stor vekst og medlemsmasse

Om vi bryter ned de ulike detaljene som skiller modellforslagene så opplever vi i Norges studentidrettsforbund at det munner ut i to vesentlig forskjellige perspektiver på hva forvaltningsmodellen i norsk idrett skal bygge på og løse, spesielt med tanke på foreslåtte endringer i post 2 tildelingen:

- Skal forvaltningsordningen bygge på et særforbunds medlemsmasse, belønne vekst i antall medlemmer og ha fokus på det grunnleggende formålet til et særforbund i norsk idrett, eller skal forvaltningsordningen bygge på grenorganisering, internasjonale ledd og ha fokus på å beskytte de minste særforbundene med en toppidrettssatsning?

For Norges studentidrettsforbund sin del er det tydelig at vi kommer best ut økonomisk i modell 1a. Likevel mener vi at dette ikke er den beste modellen som er skissert. Vi er opptatt av at ressurser og virkemidler støtter opp om definerte, vedtatte mål for å sikre en strategisk og bærekraftig tilnærming i det arbeidet vi er opprettet for å gjøre og levere på. Ser vi til formålsparagrafen til et særforbund er det derfor ikke å komme bort ifra at det handler om å ivareta og utvikle egen medlemsmasse. Fremtidig utvikling, fremtidens behov og fremveksten av nye idretter er klart definerte prinsipper i ny forvaltningsordning, som vi mener bør komme tydelig frem i endelig modell.

På bakgrunn av de vedtatte prinsippene og premissene for en ny forvaltningsordning mener vi at følgende modell treffer best på Post 2:

- **Modell 1b**

Modellforslagene 2a og 2b mener vi at har for stort fokus på organisering, og mangler en tett kobling til de overordnede prinsippene og premissene som er vedtatt. Spesielt mener vi at modell 2b er en modell som i svært liten grad støtter opp om dette. I høringsdokumentet kommer det frem at 20 særforbund vil få et lavere tilskudd ved denne modellen, mens 33 særforbund vil få høyere. Det som ikke kommer frem, er at modell 2b vil svekke arbeidet for 91% av antall medlemmer i norsk idrett som de 20 særforbundene representerer.

- På hvilket grunnlag kan dette være en aktuell modell å bygge en ny forvaltningsordning på, som skal treffe på målene med post 2 og 3, og samtidig bygge på de vedtatte prinsippene og premissene?
- På hvilket grunnlag kan en modell som kun kommer 9% av medlemsmassen i norsk idrett til gode, være en modell og bygge fremtiden på?

Vi forstår at enkelte modeller har store konsekvenser for de minste særforbundene. Likevel er det viktig å påpeke at konsekvensene for de mellomstore og store forbundene er vel så betydelige. Vi i Norges studentidrettsforbund har en medlemsmasse på 44 000 medlemmer som driver med 90 forskjellige idretter. Dette forvalter og utvikler vi med 5,5 årsverk. Vi er et særforbund i kontinuerlig vekst i antall aktive og i antall ulike idretter og aktiviteter, og vi har selv utfordringer med å levere på alle krav, forventninger og behov – å være et robust særforbund, med dagens tildeling over forvaltningsordningen. Konsekvensen for oss, dersom tildelingen over post 2 og post 3 blir lavere, vil være å kutte i antall årsverk og i vårt aktivitetstilbud.

Når det gjelder Post 3 mener vi at dagens modell er relativt god, og hvor deltakertimer benyttes i utregningen av kompetansetiltak og hvor aktivitetsutvikling belønnes. Eventuelle endringer i aktivitetsutvikling må sees i lys av eventuell implementering av gjennomsnittsmode for aktivitetstilskudd, slik som nevnt tidligere.

Innspill til prosessen

Vi er enige i at det må tas en beslutning i denne saken, og vi har forståelse for at Idrettsstyret ønsker å lande denne innenfor en viss tidsramme for å svare opp på bestillingen fra Idrettstinget. Vi stiller oss likevel undrende til hurtigheten i prosessløpet som nå er lagt opp.

- Det er gitt én måned høringsfrist i organisasjonen, kommunisert på et tidspunkt hvor møteplan for forbundsstyrene er spikret. Dette gjør det svært utfordrende å forankre denne komplekse høringen på en god måte i politisk ledd
- Det er foreslått fem ulike modeller, som spriker i stor grad basert på hvilke prinsipper og premisser som skal vektes mest
- Det er 55 særforbund som nå arbeider med sine høringsinnspill, som skal bearbeides, oppsummeres og presenteres Idrettsstyret
- Det er kun et få uker mellom høringsfrist og Idrettsstyremøte hvor dette skal behandles, og det er kommunisert at saken kun skal behandles på ett styremøte

Modellene som er foreslått bygger på ulike grunnprinsipper og premisser, som vi opplever at fører til et relativt bredt høringssvar. Vi hadde ønsket at Idrettsstyret vedtok disse grunnprinsippene og premissene før det utarbeides en ny modell som baserer seg på særforbundenes høringsinnspill. Her tenker vi blant annet på grunnforståelsen om det er antall medlemmer eller antall særidretter/grener/internasjonale koblinger som skal ligge til grunn for videre vurdering. Dette er overordnede strategiske veivalg som legger store føringer for hvilke modeller som er aktuelle å skulle mene noe rundt, og her hadde vi satt pris på om Idrettsstyret hadde tatt et tydelig standpunkt.

Prosessen frem til nå er beskrevet i høringsdokumentet:

- Arbeidet med å identifisere og velge ut de mest relevante modellene er blitt foretatt av NIFs administrasjon. Ingen særforbund har vært involvert i prosessen med å identifisere og velge ut de mest relevante modellene. Dette for å sikre at alle involveres på samme grunnlag

- Prinsippene som er vedtatt er svært overordnede, og mulighetsrommet for modeller som ivaretar prinsippene på ulike måter, er svært stort
- Administrasjonen har derfor lagt vekt på å få frem utvalgte modeller som forsøksvis ivaretar prinsippene på ulike måter. Hva som oppleves som en rettferdig fordeling, vil variere mellom ulike særforbund

Som det kommer frem, er innholdet i høringsdokumentet ene og alene utarbeidet av administrasjonen i NIF. På hvilken måte er ledergruppen i NIF vært involvert i arbeidet, og hvordan er arbeidet forankret i øverste ledelse? Forvaltningsordningen er en avgjørende sak for oss i særforbundene, hvor det ligger en forventning til at dette har en høy prioritet. Vi skulle gjerne sett at grad av involvering og forankring i den administrative ledelsen ble presentert i høringsdokumentet. Videre kommer det frem at det er et stort mulighetsrom, hvor modellene forsøksvis ivaretar prinsippene som er definert. Er en forsøksvis ivaretagelse av de vedtatte prinsippene og premissene godt nok til å lande på en endelig modell?

Vi savner også en mer grundig konsekvensutredning i høringsdokumentet som er sendt ut. Det er oppgitt hvor mange særforbund som vil tjene/miste tilskudd ved de ulike modellene, men hvilken konsekvens har disse endringene? Slik høringen er lagt opp frem til nå må hvert særforbund gjøre sin egen konsekvensutredning, med ulike vurderinger av hva det skal sees opp imot.

Vi mener at prosessløpet bør justeres, og ønsker her å komme med noen innspill til justering:

- Idrettsstyremøtet i november bør vedta strategisk retning og lande grunnprinsippene til ny forvaltningsmodell
- Det kan utarbeides en-to nye modeller som bygger på vedtatte formål, målsettinger, prinsipper og premisser – som inneholder en grundig konsekvensutredning av de ulike modellforslagene
- Ny(e) modeller sendes på høring, før endelig modell vedtas av Idrettsstyret til våren

Ved en slik tilnærming tror vi at videre arbeid mot en endelig modell blir smidig og ryddig, hvor det skaleres ned fra fem modeller i dag, til en-to modeller som bygger videre på første høringsrunde. Her kan for eksempel årets post 2 og 3 møter (rapporteringsmøtene) også utvides til å inkludere en egen prat med hvert enkelt særforbund. Dette vil kunne føre til en større forståelse og være en god arena for å oppklare eventuelle spørsmål og misforståelser. Dette vil også kunne forenkle videre arbeid fra januar slik at hele organisasjonen ser det samme, bruker samme begreper og definisjoner, samt at diskusjonen blir holdt på et riktig nivå.

Avsluttende refleksjoner

Gjennom vårt arbeid med høringssvar på ny forvaltningsmodell har vi gjort oss opp en del refleksjoner. Vi jobber alle i samme organisasjon og med en lik visjon om idrettsglede for alle. Men, hva vektlegger vi i «alle»?

Her opplever vi at det er to ulike forhold vi snakker om, og disse blandes til tider i for stor grad sammen. Dette kan eksemplifiseres som to ulike tilnærminger:

- Vi skal ha et bredt aktivitetsmangfold slik at alle kan finne en idrett som de ønsker å drive med. Det er viktigere med flere idretter enn en stor medlemsmasse
- Vi skal ha et aktivitetstilbud som flest mulig medlemmer ønsker å drive med. Det er viktigere at vi får med oss flest mulig, hvor antall medlemmer er viktigere enn mangfoldet i ulike aktivitetstilbud

Vi mener at det ikke er mulig å treffe på begge målsetningene i utkast til modeller i forvaltningsordningen. Derfor er vi opptatt av at Idrettsstyret må ta et strategisk valg i denne saken. Er vi en demokratisk medlemsorganisasjon hvor medlemmenes interesser og

behov vektet mest, og hvor et særforbund eksisterer for å ivareta egen medlemsmasse, eller er vi en organisasjon som skal jobbe strukturelt med å opprettholde et bredt aktivitetsmangfold til tross for medlemmenes demokratiske behov og vurderinger?

I denne diskusjonen blir det viktig at Idrettsstyret ser på riktig virkemiddel for å nå vedtatt mål. Hvilken rolle skal et grunntilskudd over post 2 ha? Skal dette grunntilskuddet tildeles på bakgrunn av hvor mange du har ansvar for å forvalte og utvikle, eller skal dette grunntilskuddet tildeles på bakgrunn av Idrettsstyrets prioritering av et aktivitetsmangfold?

Konsekvensen ved å gå for en modell hvor «alle» defineres som et mangfold i aktivitetstilbud kan føre til at de største idrettene mister en andel av sin medlemsmasse, eller når en terskel for hvor mange som kan bli med. Dette vil kunne resultere i et mindre antall medlemmer i norsk idrett totalt sett, som igjen kan føre til krevende spørsmål om idrettens posisjon og rolle i samfunnet. Vil dette kunne ha en negativ konsekvens for fremtidig tildeling?

Konsekvensen av å definere «alle» som de demokratiske medlemsprinsippene og de ønsker/behov medlemmene har, er at mindre idretter med et fåtall medlemmer kan forsvinne i dagens form. Dette vil resultere i et mindre mangfoldig aktivitetstilbud og en reduksjon i antall særforbund. Vil dette kunne ha en negativ konsekvens for fremtidig tildeling? Og, vil dette være starten på en utvikling hvor de største blir større og den demokratiske balansen i organisasjonen utfordres?

Vi ser frem til videre prosess, og ønsker dere lykke til videre med arbeidet!

På vegne av Norges studentidrettsforbund,

Handwritten signature of Adrian S. Haugen in blue ink.

Adrian S. Haugen

President

Handwritten signature of Atle Rolstadaas in black ink.

Atle Rolstadaas

Generalsekretær